

σπατσάρω

σπατσάρω, ρ. [*<*ιταλ. *sprazzare* (= σκουπίζω, καθαρίζω)]. **1.** τελειώνω τη δουλειά μου, την εργασία μου ή τελειώνω από τη δουλειά μου, από την εργασία μου: «αν δε σπατσάρω πρώτα αυτό που ανέλαβα, δεν μπορώ να φύγω απ' το εργοστάσιο || μόλις σπατσάρω απ' τη βάρδια μου, θα 'ρθω να σε βρω». **2.** χάνω όλα τα λεφτά μου, ιδίως σε χαρτοπαίγνιο: «παιδιά, εγώ σηκώνομαι να φύγω, γιατί σπάτσαρα». **3.** ομολογώ την αρνητική μου διάθεση να συνεχίσω κάτι, ιδίως λόγω αδυναμίας ή προχωρημένης ηλικίας: «εγώ δεν είμαι πια για άγριο σεξ, γιατί σπατσάρισα || αυτές οι τρέλες είναι για σας τους νέους, γιατί εγώ σπατσάρισα». (Λαϊκό τραγούδι: *κι άγριο μάγκα, άγριο στον κόσμο αυτό τον άγριο έβγα και κάν' τα γυάλα. Πες εγώ σπατσάρισα με σένανε λαχτάρησα και τώρα πάω γι' άλλα*). Συνών. *καθαρίζω* (11). **4.** πεθαίνω: «σπάτσαρε στα καλά καθούμενα ο άνθρωπος».

- σπατσάρω απ' τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

- σπατσάρω τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας